

disconcinnus, a, um. *adi.* ETYM dis, concinnus. [FREQ minima 1^{indicium} 0,06 /d.c.m.] ¶ *impar • desigual o disparatejo* [SIM → *impar*^a] 120-160 FRONTO Ant Pium 8. straboni oculi dispaes sunt: ... disconcinnos illos, hos concinnos dici potuisse; conuenientes multo melius.